

ת"פ 27959/06/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד סלימאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27959-06-14 מדינת ישראל נ' סלימאן

בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי, המאשימה
ע"י עו"ד מוטי בניטה
נגד

מוחמד סלימאן
ע"י ב"כ עו"ד עטאף פרחאט הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי בניטה
הנאשם וב"כ עו"ד פרחאט

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 25.07.12 עת עבד הנאשם במעדניה שבסניף שופרסל דיל במעלה אדומים, ניגש אליו מר טל דדון (להלן: "המתלונן") ושאל אותו מי הטריד את חברתו ששימשה באותה עת קופאית בסופר. בין הנאשם והמתלונן נתגלע ויכוח קולני רווי בגידופים הדדיים, במהלכו יצא הנאשם מתחום המעדניה וניגש אל המתלונן. אנשים שנכחו במקום הרחקו בין השניים ובשלב זה איים המתלונן על הנאשם.

3. בתגובה, ניגש הנאשם אל שולחן המעדניה, נטל סכין בעלת להב שארכו כ-80 ס"מ ויצא לעבר המתלונן. הוא ניגש אל המתלונן כשהסכין בידו והמתלונן ברח מהמקום.

תסקיר שירות המבחן

4. נתבקש והוגש תסקיר שירות מבחן, במסגרתו נסקרו קורות חייו של הנאשם. באשר לעבירה בה הורשע הנאשם ציינה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לקבל עליה אחריות ולראות את החומרה שבמעשיו. לדבריו, שני בחורים פנו אליו ללא הצדקה בטענה כי הטריד את חברתם, וכאשר השיחה התדרדרה לצעקות והם קיללו את אמו ומשפחתו, הוא איבד את העשתונות. הוא ציין כי הסכין הייתה בידו במהלך הוויכוח וכי הוא לא נטל אותה לשם איומים וכי לא התכוון להשתמש בה כנגדם. קצינת המבחן ציינה את התרשמותה מקווי אופי אימפולסיביים ותוקפניים אצל הנאשם לצד

תחושת בדידות, קושי במתן אמון והעדר מסגרת תומכת ומכילה. קצינת המבחן הוסיפה כי ניכר שהנאשם סובל מבעיית שימוש בסמים ומצמצם בעייה זו דבר המהווה גורם סיכון, אך לצד זאת ציינה את פעולותיו של הנאשם לניהול אורח חיים נורמטיבי המהווים גורמי סיכוי לשיקום.

5. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה שלא להימנע מהרשעת הנאשם ולהשית עליו עונש של"צ בהיקף של 150 שעות לצד הטלת עונש מותנה. לצד זאת, נתבקשה דחייה קצרה לשם עריכת בדיקות בדבר שימוש בסמים על ידי הנאשם. בתסקיר משלים ציינה קצינת המבחן כי הנאשם ביצע 5 בדיקות, מתוכם אחת, השנייה במספר, העלתה שימוש בסם מסוג מריחואנה ושאר הבדיקות הצביעו על ניקיון מסמים. כן ציינה קצינת המבחן את התרשמותה ממחויבותו של הנאשם לתהליך ומהבעת מוטיבציה מילולית לניקיון מסמים.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על האינטרס הציבורי שבעבירת האיומים שנועדה למנוע פגיעה בגוף ובנפש ועל החומרה הנוספת הנלווית לעבירה זו שעה שהאיומים מלווים בכלי נשק, דוגמת סכין כבמקרה זה. לדבריו, רק נוכח העובדה שהנאשם נתפס על ידי עובדי הסופר, האירוע לא הסתיים באופן חמור יותר. לדבריו, מתחם העונש ההולם אירוע זה בנסיבותיו נע מ-6 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר, והוא תמך את טיעוניו בפסיקה.

7. באשר לנאשם נטען כי יש לזקוף לזכותו את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ואת חלוף הזמן מאז האירוע. לצד זאת הוא ציין את הבעייתיות המהותית שבהתנהגות הנאשם כפי שהיא משתקפת בתסקירי שירות המבחן, בכלל זה השימוש בסמים ובאלכוהול, הקושי בקבלת אחריות, ועל קווי האופי התוקפנים לצד סירוב הנאשם לטפל בכך. בנסיבות אלו נתבקש להשית על הנאשם עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי.

8. מנגד ב"כ הנאשם עמד על הנסיבות המיוחדות של האירוע, בו האיום מצד הנאשם הגיע לאחר ששלושה בחורים הגיעו למקום עבודתו של הנאשם טענו כלפיו כי הטריד את חברתו של אחד מהם ואותו חבר אף איים עליו. בכך שונה מקרה זה מכל אותם מקרים שנידונו בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה. הסניגור גם תמה על כך שלא הוגש כתב אישום כנגד המתלונן בגין איומיו כלפי המתלונן וחבריו. עוד ציין כי מדובר בסכין לחיתוך גבינות נעדרת להב, שהנאשם עשה בה שימוש במסגרת האיום כתגובה ספונטנית כדי להניס את אלו שבאו לתקוף אותו במקום עבודתו.

9. באשר לנאשם ציין כי מדובר בבחור בן 28, תושב העיר ירושלים שבכל 28 שנותיו זה ההליך היחיד שנוהל כנגדו. במקרה זה חלוף הזמן מלמד על שיקום בפועל, שכן מאז ביצועה לא הייתה לו כל מעורבות בפלילים, ועל כן קיימת גם הצדקה לחריגה מהמתחם. ב"כ הנאשם ציין כי אמנם לנאשם הייתה בעייה של שימוש בסמים שהוא הודה בה בפני קצינת המבחן כבר בפגישתם הראשונה, וסדרת הבדיקות שנערכה לו על ידי שירות המבחן מלמדת כי הוא שמר על ניקיון מסמים, כשרק באחת מתוך חמש הבדיקות האחרונות שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם. הוא הוסיף וציין כי הנאשם עובד מזה שנתיים במקום עבודה קבוע בחברה לאלומיניום בתל-אביב ויש לו מעמד בחברה בה הוא עובד, ורק עונש של"צ יאפשר לו להמשיך באורך חיים נורמטיבי. על כן הוא ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בעונש של"צ.

10. הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, הודה בטעות שעשה וציין כי מדובר באירוע שהתרחש לפני זמן רב כשהוא היה צעיר. הוא התבגר מאז, דרך החשיבה שלו שונה והוא יכול לומר כי לא יטעה בכך שוב. הוא ציין כי הוא מבקש לדאוג לעתידו, למשפחתו ולהתקדם בחיים.

דין והכרעה

11. לא יכולה להיות מחלוקת אודות חומרת עבירת האיומים בכלל, ובהיותה מלווה בשימוש בנשק קר בפרט. עבירת האיומים נועדה להגן על שלום האדם וגופו, על בטחונו ושלווה, כשהשימוש באיומים כלפי אדם פוגעם ברגשותיו ובכבודו ושל האדם כאדם. שימוש בנשק, גם נשק קר, תוך כדי האיום מהווה נסיבה משמעותית לחומרה. מדרכם של אירועים מעין אלו שהם עלולים להביא בנקל למימוש האיום, וכשהמאיים מצויד בסכין, הסכנה עומדת על הפתח ממש. ואולם את מתחם העונש יש לקבוע לא אך נוכח העבירה בה הורשע נאשם, הערכה חברתית שנפגע מביצועה ומידת הפגיעה בערך חברתי זה, כי אם גם בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה בשים לב לנסיבות הפשרות וביצוע העבירה במקרה הספציפי.

12. ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין בהם הושתו עונשי מאסר בגין עבירת איומים שנעשתה תוך שימוש בסכין, ברם מדובר במקרים השונים בתכלית ממקרה זה שבפני. כך, בפסק הדין בעניין **שמאיב** (רע"פ 5998/09 **שמאיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.11.09) מדובר היה באדם שהגיע לחנותו של אחר כשהוא אוחז בסכין לחיתוך אבטיחים ואיים על אותו אחר באמצעות הסכין כי ירצח אותו ויגרום נזק למוצרים בחנותו. הוא הורשע באיומים ובהחזקת סכין שלא למטרה כשרה ונדון לשמונה חודשי מאסר. כך בפסק הדין בעניין **צקול** (רע"פ 106/08 **צקול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.01.08), מדובר היה באדם שהשמיע איומים תוך שימוש באקדח אותו דרך וכיוון לראשו של נהג מונית עמו היה לו ריב. הוא הורשע באיומים ושימוש פזיז ורשלני בכלי נשק ונדון לשמונה חודשי מאסר. כך בפסק הדין בעניין **פייט** (עפ"ג (מחוז-ת"א) 856-01-12 **מדינת ישראל נ' פייט** (פורסם 8.02.12), מדובר היה מדובר באדם שאיים על אחר במילים "אני אשחט אותך" כשלאיומים המילולי נלווה איום פיזי של הוצאת סכין. הוא הורשע באיומים ובהחזקת סכין שלא למטרה כשרה ונדון ל-6 חודשי מאסר כשמדובר היה במי שהאלימות הייתה "דרך חייו ולא אפיזודה חד פעמית" כלשון בית המשפט כשבאמתחתו היו הרשעות קודמות בעבירות קודמות, כשהוא השתחרר ממאסר ארוך של 30 חודש פחות משנה לפני האירוע והיה תלוי כנגדו מאסר מותנה של 12 חודש. וכך בפסק הדין בעניין **צברי** (עפ"ג (מחוז-ת"א) 261-01-14 **מדינת ישראל נ' צברי** (פורסם 24.02.14), מדובר היה במי שנכנס לסניף בנק כשהוא מצויד בשני בקבוקי דלק, מצית אלקטרוני וסמרטוטים, הורה לעובדי הבנק לעזוב את המקום כי הוא עומד לשרוף את המקום ואת עצמו והחל לשפוך דלק על הרצפה. הוא הורשע באיומים ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל.

13. בחינתן של הנסיבות במקרה זה מלמדות כי הן שונות לחלוטין מהנסיבות באותם מקרים שנדונו בפסיקה עליה הצביע ב"כ המאשימה בטיעוניה, שכן לעומת כל פסקי הדין הנזכרים, במקרה זה, לא אך שלא קדם תכנון לביצוע העבירה (ראו ס"ק (1) שבסעיף 40ט(א) לחוק), אלא שמדובר בתגובה ספונטנית של הנאשם נוכח איומי המתלונן כלפיו ודברים שאמר לו (ס"ק (5) ו-(7)). בסופו של דבר לא נגרם נזק כתוצאה מהאיום והשימוש בסכין. הנאשם לא יזם את האירוע; לא הגיע למקום אחר כדי לאיים על המתלונן; הוא לא הואשם בעבירה נוספת של החזקת הסכין, שכן מדובר בסכין שהוחזק למטרה כשרה במקום עבודתו (להבדיל, כמובן, מהשימוש שנעשה בה על ידי הנאשם מול המתלונן שהיא ודאי אינה מטרה כשרה); המתלונן הוא זה שאיים עליו תחילה, כשתוכן האיום וחומרתו לא הובררו בכתב האישום ובנסיבות אלו יש לצאת מנקודת הנחה כי מדובר היה באיום חמור, ואיומו של הנאשם בא אך בתגובה לאיום של המתלונן. כפי שעולה מכתב האישום, לצעידה לקראת הנאשם עם הסכין לא נלוו אמירות כלשהן. בניגוד לפסקי הדין האמורים, במקרה זה לא נלוותה עבירה נוספת לאיומים. כך, שעל אף שלא יכולה להיות מחלוקת כי השימוש בסכין הוא

מעשה חמור, נסיבות האירועים בפסיקה האמורה אינה דומים כלל ועיקר למקרה זה.

14. תמים דעים אני עם ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם את מקרה זה בנסיבותיו, בשים לב לאינטרס המוגן ולפסיקה הנוהגת, בכלל זה הנלמד מתוך הפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה למקרים חמורים לאין ערוך ממקרה זה, נע משל"צ ועד מספר חודשים מועט של מאסר.

ובאשר לנאשם.

15. הנאשם, יליד 1989, בן כ-23 בעת ביצוע העבירה, כיום בן 28 וחצי, נעדר עבר פלילי.

16. לזכותו יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו. אכן, קצינת המבחן ציינה כי הוא מתקשה לקבל אחריות על המעשה, ברם, לטעמי, מסקנה זו, דווקא לצד הפירוט שבצדה בתסקיר, מחמיר עם הנאשם שלא בצדק. כל הדברים שציינה קצינת המבחן משמו של הנאשם הם נכונים ועולים בקנה אחד עם עובדות כתב האישום. את האירוע החלו המתלונן וחברו אשר פנו אליו בטענה כי הטריד את חברתם, המתלונן הוא זה שאיים עליו תחילה. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי פעל תוך איבוד עשתונות. הוא ציין בבית המשפט כי טעה ושמעשיו לא היו הולמים, על אף מעשי המתלונן. בהודאתו בבית המשפט הוא למעשה מכיר בכך שעל אף הנסיבות שפרט מדובר בביצוע עבירה.

17. צודק ב"כ הנאשם כי יש להביא בחשבון את העובדה כי את העבירה ביצע הנאשם בהיותו צעיר הרבה יותר, כבן 23 שנים וכיום הוא נמצא במקום אחר בחייו. הנאשם לא עבר הליך טיפולי, אך הזמן הרב שעבר מביצוע העבירה במסגרתו לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים כלשהם מלמד על שיקום בפועל. העובדה כי באחת מהבדיקות שביצע עלה כי הוא השתמש בסם מסוג מריחואנה אין בה כדי לבטל כליל את המסקנה בדבר השיקום, כי אם להציב תמרון אזהרה לפיו קיימת סכנה ממעידה, תמרון שטוב שיעמוד בפני הנאשם, והמצדיק גם הטלת מאסר מותנה לסייע בידו שלא ימעד.

18. בגזירת העונש יש גם להביא בחשבון, כמצוות המחוקק, את השפעת העונש על בני משפחתו של הנאשם, וכפי שציינה קצינת המבחן, הנאשם מסייע להוריו, הסובלים מבעיות בריאותיות לא קלות, בניהול הבית. יש גם להביא בחשבון את השפעת העונש על הנאשם. הנאשם, תושב מזרח ירושלים, עובד כיום במסגרת עבודה מסודרת ויש לשמר מצב זה אשר לצד התועלת שבכך לנאשם ולשיקומו יש בו גם תועלת ציבורית לא מבוטלת.

בשים לב לכל האמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 150 שעות של"צ לפי תכנית בהתאם לתכנית שהותוותה בתסקיר שירות המבחן.
שירות המבחן יפקח על ביצועה של"צ כמותו והבתסקיר. יהיה הצורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי וידווח על כך לבית המשפט.

הנאשם ימסור בדיקות שתן במהלך כל תקופת ביצוע שעות השל"צ, בהתאם להוראות שירות המבחן ובתדירות ששירות המבחן יקבע.

הודעלנאשםכיאםלאיעמודבתנאיהצו לשביעות רצון שירות המבחן, בכלל זה בכל הנוגע לבדיקות האמורות, ביתהמשפטעלוללהפקיע את עונש השל"צ ולהטילעליועונשאחר.

ביצוע השל"צ יחל בעוד 45 יום.

2. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור עבירת אלימות או עבירת איומים במהלך שלוש שנים מהיום.

ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ח, 10 אפריל 2018, במעמד המתייצבים.